

Svar på Interpellation (2019:56) av Martin Westmont (SD) till trygghetsborgarrådet Erik Slottner (KD) om åtgärder för att stävja hatbrotten mot HBT-personer i mångkulturella förorter.

Martin Westmont (SD) har ställt följande frågor till trygghetsborgarrådet:

1. Hur kommer stockholmsmajoriteten arbeta för att stävja hatbrotten mot HBT-personer?
2. Uppfattar trygghetsborgarrådet att HBT-personer lever i en särskild utsatt situation i vissa mångkulturella förorter i Stockholms stad?
3. Anser trygghetsborgarrådet att det behövs extraåtgärder riktade mot förorter där en stor andel av invånarna har en kulturell bakgrund där synen på HBT-personer starkt skiljer sig från Sverige?

Som svar anför jag följande:

Jag vill börja med att tacka interpellanten för frågorna. Hatbrott mot hbtq-personer är ett av flera hatbrott som ökat markant de senaste åren. Att utsätta någon för brott på grund av egenskaper personen inte själv har rådhighet över – oavsett om det gäller hudfärg, sexualitet, religiös eller etnisk tillhörighet osv. – är inte värdigt Stockholm eller Sverige år 2020.

Alla stockholmare har rätt att älska och vara med vem man vill oavsett kön eller sexualitet. Jag delar interpellantens bild av problematiken. Det är tragiskt att personer upplever rädsla och får sin frihet begränsad på grund av intolerans mot sitt sätt att uttrycka kärlek. Oavsett var i staden du befinner dig ska du kunna gå hand i hand med den du älskar utan att möta hat.

1. Den grönbå majoriteten har i och med det nya samverkansavtalet med polisen inlett ett fördjupat och nära samarbete med Stockholmspolisen. Polisens grupp mot hatbrott arbetar redan idag med stadsdelsförvaltningar utifrån lokala lägesbilder och jag förutsätter att det sker på platser där behovet finns. Ett annat sätt staden arbetar förebyggande är genom samhällsorientering, där bland annat sexuell läggning omfattas i studieutbudet.
2. Tyvärr ser vi problem i flera av stadens särskilt utsatta områden där personers frihet och liv begränsas av moralpoliser, hedersproblematik och parallella samhällsstrukturer. På samma sätt som detta riskerar påverka flickor och unga tjejer negativt kan det även drabba hbtq-personer och personer som lämnat eller har annan religiös tillhörighet än majoriteten. Undermålig integration samt värderingar eller normer som inte hör hemma i Sverige riskerar drabba även hbtq-personer.
3. Jag anser inte att det finns behov av extra åtgärder riktade mot förorterna baserat på befolkningens kulturella bakgrund. Där hatbrotten sker ska de motverkas, oavsett var i staden de förekommer och oavsett motiv. Däremot kan det förebyggande arbetet mot hatbrott se olika ut beroende på kontext och därför behöva anpassas därefter.